

STUDENTEN WEEKBLAD

10^e Jaargang.

No. 5.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, G. P. NIJHOFF,
R. A. D. CORT VAN DER LINDEN.

Donderdag

31 Oct. '07.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W.
WALTMAN JR
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Oude Delft 210.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 5 November, des middags om 4 uur.

Inhoud.

De Societeit Phoenix, door J. B. van Loghem.
Verandering in de administratie van het D. S. C.
Consequentie, door Folrax.
Opmerkingen over de Week.
Het onderwijs in de Bedrijfshygiëne.
Historisch, door L. B.
Stand der ledenlijst van het D. S. C. op 1 October 1907.
Berichten en mededeelingen.
Correspondentie.
Agenda.

De Societeit Phoenix.

Eerstdaags zullen voor de leden de verbouwingsplannen van de Societeit te verkrijgen zijn.

Alvorens hierover iets mee te deelen, wil ik een enkel woord over den groei en bloei van het Societeitsgebouw zeggen, sedert den tijd, dat het in zijn oudste gedaante verrees naar de plannen van den architect Nieuwenhuis, na den brand, die ons vorig téhuis aan den waterkant in asch gelegd had.

Juist tegenwoordig, nu er van zoo veel kanten geklaagd wordt over bijna elke ruimte en elk onderdeel van het gebouw, is het noodig de wording ervan te bestudeeren en te begrijpen. Terwijl wij in dezen tijd vereenigingsgebouwen zien verrijzen, die niet alleen door hun uiterlijk, maar ook door hun ruime degelijke, goed verlichte ruimten, een indruk van kracht en gezondheid teweeg brengen, was dit ongeveer 30 jaar geleden, toen de eerste steen van de tegenwoordige Phoenix gelegd werd, geheel anders.

De vooruitgang, juist op het gebied der vereenigingsgebouwen, is in deze 30 jaar grooter dan in eeuwen daarvoor.

Wanneer we ons in de tegenwoordige Societeit door den donkeren inkruip, bijgenaamd entree, langs en onder de bovenwoningtrap, door een volgepropte garderobe en eindelijk door een woonkamer-deurtje gewrongen hebben, komen we in de zalen, die dagelijks eenige uren de honderden jonge mannen huisvesten, die, als tegenwicht van den arbeid, de gezelligheid van het ongebonden bijeen zijn komen zoeken, en naar ik hoop ook vinden.

Laten we deze voorruimten tot de eigenlijke Societeit eens bezien in verband met de grootte van het oorspronkelijke gebouw en de eischen van 30 jaar geleden.

De tegenwoordige voorzaal was toen behalve een kleine biljartruimte, de eenige zaal. Het buffet was op de plaats, waar zich thans de schouw bevindt. De weinige stamgasten, die dagelijks rond de groote kolomkachel in het midden der voorzaal of aan de leestafel voor het buffet kwamen zitten, kenden elkaar alle. Het getal was niet veel grooter dan wat thans een club uitmaakt. Deze menschen vonden juist in de half donkere entree een prettig voorportaal tot hun intieme weinig hel verlichte zaal, waarin de gloeiende kolomkachel getuige was van de heerlijkste bijeenkomsten en feesten. Na het bitteruur vereenigden dezelfde menschen, die om de kolomkachel gezeten hadden, zich in de eet-

kamer boven en werd onder een lustig glas wijn het discours van beneden voortgezet. Dit glas werd door weinige of vele gevolgd, al naarmate de kalender het naderen der examens aanwees of niet, maar dikwijls was ook al het kalenderblaadje van April onder zijn voorgangers uitgekropen, en werd er toch niet nagelaten een enkel glas door meerdere te laten volgen. Er werd gelukkig geleefd.

Het aantal kroegbezoekers nam echter steeds toe, en zooals van zelf spreekt, er begon afscheiding te ontstaan tusschen enkele groepen, waarmee het gebouw al moreel in stukken lag, voordat nog aan verbouwing gedacht werd. De uitbreiding liet tot 1901 op zich wachten.

De maat was toen ook vol, men kan ook van 't goede te veel krijgen, in dit geval van de gezellige opgeproptheid.

De architecten Leliman en v. d. Lee hebben door hun verbouwing een werkelijk mooi complex van aan elkaar grenzende zalen gecreëerd, en volkomen beantwoord aan de eischen, die op dat oogenblik aan de Societeit gesteld werden.

Dat de entree, het trappenhuis en de garderobe hun oude afmetingen behielden, en zoo ons gebouw doen gelijken op een flink uitgegroeide man met een kinderhoofd, is aan deze heeren niet te wijten. De oorzaak hiervan was gebrek aan terrein naast de Societeit.

Nu we echter in het bezit zijn gekomen van een flink stuk grond, zal het mogelijk worden het kinderhoofd te verwijderen en een volgroeide manskop er voor in plaats te brengen.

Een breede, lichte inrit, met flinke entree en ruim trappenhuis, zullen dan een voorbode worden van de prettige ruimten, die volgen, wanneer we door den grooten boog, die thans het buffet bevat, in de hal van ons vereenigingsgebouw binnentreden, vóór ons een groot aan drie zijden bereikbaar buffet met vlugge bediening en uitmuntende consumptie.

Het is een vreemde speling van het lot, dat waar zich thans de W. C's en Urinoirs bevinden, straks een keur van spijzen en dranken voor de hongerenden en dorstenden zal bereid worden, terwijl, waar zich nu een deel van het buffet bevindt, dan een ruimte zal ontstaan, waar de tot nog toe niet aanwezige bakken voor zeezieken geplaatst worden. De wisselwerking in de natuur zal alsdan op de meest duidelijke wijze gedemonstreerd zijn.

Voordat we de verdere veranderingen nagaan, wil ik even stilstaan bij de groote vergroeiing, die het type student heeft ondergaan in de laatste 30 jaar. Moeilijk is het niet hieromtrent inlichtingen te krijgen, daar zij, die omstreeks '80 in Delft studeerden, en degenen, die hier nu zijn, juist een generatie verschillen, en dus menigeen slechts aan zijn vader om inlichtingen behoeft te vragen. De vergroeiing is reusachtig, misschien niet bij het individu afzonderlijk, maar bij de massa. De belangstelling in de sociale en economische vraagstukken stond omstreeks '80 bij de massa op vriespuntpeil, terwijl thans kamertemperatuur valt waar te nemen en we hopen, dat binnen korten tijd de lichaamswarmte zal bereikt worden.

Deze stijgende belangstelling, te zamen met de steeds zwaardere eischen, door de groote uitbreiding der techniek op elk gebied, vergen van den student ontegenzeggelijk veel meer tijd dan vroeger. Deze tijd af te nemen van de uren voor lichaamsbeweging bestemd, zou zeker nadeelig zijn, en dus moet de societeit het ontgelden.

Hierin gaan sommigen zoover, dat ze dezen tempel aan het vereenigingsleven gewijd, zelden of nooit meer betreden. Hiertegen moet gewaakt worden, en wanneer we dit niet met krachtige hand en groote wilskracht doen, dan gaat de societeit zich binnen afzienbaren tijd naast hare halfzusters, de burgersocieteiten te sluimer leggen.

Door opgeschroefde aanwakkering tot societeitsbezoek en feestviering kan slechts een tijdelijke en schijnbare animo gewekt worden, maar om een blijvende en stijgende belangstelling te doen ontstaan, zal een groote evolutie in het begrip Societeit Phoenix moeten plaats vinden. Hiervoor moeten we ons oog richten op de vereenigingsgebouwen der arbeiders.

Misschien zal bij de gedachte hieraan een enkel conservatief voelend student, een rilling door de leden krijgen, maar ik zou u aanraden die man kalm te laten uitrusten; zijn rilling zal niet aanstekelijk werken. Daarvoor is de tijd voorbij.

We moeten dus zorgen dat het aantal studenten, dat de zalen van onze societeit zal binnenstroomen, kan toenemen. Hiervoor staan veel wegen open. Hier wil ik slechts één weg aanwijzen. Maak flinke, gezellige, goed verlichte eet-zalen, waar ieder tegen den prijs, die hij gewoon is voor zijn middagmaal te besteden, zal vinden, wat hij verlangt. Dan zullen de verschillende eethokjes, waar tweede klas spijzen verstrekt worden, in vnzige keukentjes bereid, en door nog viezer bedienden opgedischt, voor een groot deel verdwijnen, en ieder krijgt daarvoor zeker iets beters terug. Ik ben overtuigd, dat het mogelijk zal zijn winst te maken door de massa der kleine bijdragen, die dan in de kas zullen vloeien.

Een ander groot voordeel zal van deze societeitsevolutie een gevolg zijn n.l. allen, die in de mooiste jaren van hun leven genoten hebben in ruime en frissche verblijfplaatsen, zullen later meewerken tot het groote en mooie doel, om ook aan de niet bezittende klasse ruime en zonnige woningen, en gezonde vereenigings- en ontspanningsgebouwen te verschaffen.

Wanneer er onder de honderden, die in de toekomst, al is het maar één uur per dag, de societeit bezoeken, een feest zal losbreken, dan zal dat werkelijk wezen een machtig feest, omdat ieder door dagelijksch bezoek zich zal thuisvoelen in de zalen, waarin thans zoo menigeen met schuchtheid binnentreedt.

Het ontwerpen van twee groote eet-zalen kan dus als het uitgangspunt van het verbouwings- en hervormingsplan der societeit beschouwd worden. Dat verder een biljartzaal, waarin 6 uitmuntende biljarts, die steeds hun vaste plaats behouden, en een groot terras aan de straatzijde ontstaan, zal ieder met vreugde moeten begroeten.

In de voorzaal, die in de oude toestand blijft, al komt er een tweede schouw bij, zal juist het conservatisme van den student zijn uitdrukking vinden. Dit conservatieve, als het tenminste kleine dingen geldt, moet gewaardeerd en hooggehouden worden. De voorzaal zal dan ook blijven het brandpunt der gezelligheid, het intiemere deel van het gebouw, dat ons later altijd zal herinneren aan de jaren, in Delft doorgebracht. In het sousterrain zal een gedeelte van de woning van den directeur blijven bestaan, terwijl de slaapvertrekken, die daar zeer ongezond zijn gelegen, naar de tweede verdieping gebracht worden. Aanmerkelijke vergrotingen van de keuken en de liftenruimte zullen plaats vinden, de bedienden krijgen een beter verblijf, evenzoo de dienstboden, die tot nu toe geen enkel hoekje bezaten, om eens even uit te rusten.

Een brandvrije kluis voor de archieven der corpsvereenigingen, goede fietsenbergsplaats enz. ontstaan.

Op de verdieping zijn ontworpen een groote leeszaal met archief en ruimte voor het afgeven van boeken, een grootere senaats- en kroegbestuurskamer en een klein en groot dispuut, enz.

De stijl, waarin het nieuwe deel zal gebouwd worden, moet, daar de bestemming van het gebouw zoo totaal verandert, natuurlijk zeer afwijken van het bestaande. Een stoere hoektoren, waarin de 6 meter hooge ingangsboog gebroken is, zal als hoeksteen van het gebouw de bestemming van kracht door samenwerking uitdrukken, terwijl daarnaast door groote, verdeelde vensters de bestemming der ruimten als biljart- en leeszaal zal te lezen zijn. Het terras geeft aan het geheele gebouw een indruk van gezelligheid.—

Ieder begrijpt, dat een dergelijke verbouwing belangrijke finantieele offers vraagt, maar wanneer we het groote doel

voor oogen houden n.l. het tot stand brengen van een tehuis, waar het grootste deel der studenten in Delft zijn gelukkigste jaren zal kunnen doorbrengen, dan zijn de grootste offers nog te gering.

Ik hoop, dat ieder zich een eigen beeld zal vormen van het vergroeiingsproces in het studentenleven en zal begrijpen, dat de studenten van de roodgloeiende kolomkachel van voorheen, plaats gemaakt hebben voor hen, die behoefte gevoelen aan een ruim frisch vereenigingsgebouw, waar weliswaar niet ieder de ander persoonlijk kent, maar waar ieder zich bewust zal zijn, zich in zijn eigen woning te bevinden.

Wanneer spoedig een finantieele actie op touw gezet wordt, dan zullen nog met het aanstaand lustrum de groote scharen oud- en jong studenten ons nieuw gebouw kunnen betreden en zal het niet zoo gaan als het vorig lustrum, toen de Societeit slechts bezocht werd, als er absoluut niets anders meer te vinden was.

J. B. VAN LOGHEM.

Verandering in de Administratie van het Delftsch Studentencorps.

Waar de Corpsvergadering van 18 Maart 1907 eene uitgaaf tot een maximum van f 200 aan den Senaat heeft toegestaan voor de verandering van de Corpsadministratie, daar stellen wij er prijs op onzen lezers eenige nadere bijzonderheden omtrent deze veranderingen, die zulk eene belangrijke uitgaaf noodzakelijk maakten, mede te deelen.

Zoo als u bekend zal zijn is het Delftsch Studentencorps in het bezit van een zeer volledig en waardevol archief, dat dank zij een goede catalogiseering, eenige jaren geleden door twee eereleden van den Senaat bewerkt, voor de opvolgende archivariissen zeer gemakkelijk volledig kan worden gehouden. Toch waren sommige onderdeelen niet al te overzichtelijk, en hoe kan het ook anders bij een archief dat zich gevormd heeft onder evenveel archivariissen en secretariissen, als jaren dat het oud is. De Senaat besloot hierom een vast systeem in te voeren.

Het allereerst viel zijn oog op de ledenlijst en de lijst van bestuurderen van Corps en Vereenigingen. Hoe noodzakelijk dit was, bleek wel bij ieder lustrum, daar dan al maanden van te voren een hopeloos zoek naar de namen en adressen van reunisten een groot verlies aan tijd en dikwijls ook belangrijke onkosten met zich meebracht.

Meerdere vereenigingen bleken niet in staat de namen van al hunne oud-bestuursleden op te geven; slechts met moeite kon achter de lijst van oud-senatoren de functies, waarin zij het Corps gediend hadden, gezocht worden.

Juist door het dikwijls wisselen van functionariissen bleek een vast systeem, doch dan ook doelmatig en tot 1848 doorgevoerd, noodzakelijk.

Wat de ledenlijst betreft: wij kennen corpsleden, oud-corpsleden ingeschreven aan de T. H., oud-corpsleden niet meer ingeschreven en gestorven leden. Waar een corpslid normaal al deze fasen doorloopt, kon het inschrijven in een boek nooit overzichtelijk worden, want gaat een lid van de eene categorie in de andere over, dan is het moeilijk om hem daar alphabetisch bij te schrijven. Het meest practische bleek dus het in Amerika alom gebruikte en in Europa reeds meer bekende kaartsysteem.

Ieder corpslid krijgt een afzonderlijke kaart, aan den eenen kant vermeldende:

- 1°. Zijn naam en voorletters.
- 2°. Zijn plaats, jaar en datum van geboorte (om, na jaren, hem van naamgenooten te kunnen onderscheiden).
- 3°. Datum van lid worden en bedanken.
- 4°. Functies vervuld in 't Corps en Vereenigingen (met 't oog op reünies).
- 5°. Adres en vacatieadres (met 't oog op de ledenlijst van den almanak, circulaires enz. enz.)
- 6°. Studievak aan de T. H. (om hem na vertrek uit Delft gemakkelijk in 't oog te houden).
- 7°. Behaalde diploma's.

En aan den anderen kant:

- 8°. Naam en voorletters.
- 9°. Laatste diploma aan de T. H. behaald en duur van den studietijd.

10°. Betrekking als ingenieur (of anderszins) en adres.

11°. Datum en plaats van overlijden.

(No. 9 met 't oog op een eventueel later te verschijnen album studiozorum, gedenkboek van Corps of T. H.; No. 10 en 11 zeer nuttig bij oproeping van reünisten).

En zoo zijn dan ruim 4700 kaarten van evenveel Corps-leden, oud-leden en overledenen geschreven en ingevuld.

Deze zijn ingedeeld in 4 alphabets:

a. Oud-leden.

b. Overleden leden.

c. Corpsleden.

d. Oud-leden, ingeschreven aan de T. H.

Hiernaast werd aangelegd een stevig boek, vermeldende alle besturen (en tusschenbesturen) van Corps, Corpscommissiën en erkende Corpsverenigingen, nog ruimte latend voor de eerste 40 jaren. Practischer was ook hier een z.g. „losbladig boek” geweest, doch waar helaas niet ontkend mag worden, dat ook secretarissen van den Senaat wel eens blijken van nonchalance en slordigheid hebben gegeven, daar heeft de Senaat dit niet wenschelijk geacht. Deze lijst was natuurlijk gemakkelijk samen te stellen uit No. 4; hij zal natuurlijk steeds ten dienste van de Vereenigingsbesturen staan.

Het hopeloos zoeken naar de gegevens voor deze 11 punten van een kleine 5000 personen, dacht de Senaat te vereenvoudigen door een circulaire aan de erkende Corpsverenigingen. Slechts zeer enkele gaven hier een doelmatig antwoord op, ook na een tweede verzoek tot steun. Of dit aan laksheid of gebrek aan archief te danken is, kunnen wij aan het oordeel van de ferificateurs der vereenigingen overlaten.

Toch mocht dit geen invloed hebben op het uitvoeren van een plan, dat aan 't Corps bij ieder lustrum honderd à honderd vijftig gulden, en aan de feestcommissie een schat van kostbaren tijd zal besparen, temeer waar over een jaar of tien dit werk door zijn omvangrijkheid onmogelijk was geworden. De gegevens van volledige Senaats-notulen, een volledig stel almanakken, archiefboeken der T. H., 't jaarboekje van 't Koninklijk Instituut van Ingenieurs, 't adresboek van Ned. Indië en last, though not least, de Corpsgeschiedenis van Verhellow bewezen uitstekende diensten.

Of dit werk volledig is? Neen! Vele vereenigingen kunnen niet eens andere oud-bestuurders dan die van de almanak opgeven (en dit is een zeer onbetrouwbare bron gebleken) hoe wil een Senaat ze dan opzoeken? En ook van voor 1868 ontbreken nog vele gegevens, vooral van overledenen uit die tijden. Doch hoe langer dit deel van 't archief bestaat, hoe vollediger het zal worden.

En of al dit werk niet door één nonchalanten Secretaris van den Senaat verknoeid kan worden?

't Gevaar is hiervoor niet groot. Onder zijn berusting zijn het boek van de bestuurders, de corpsleden en de Oud-corpsleden — nog ingeschreven aan de T. H. — Het spreekt vanzelf, dat hij deze onvoldoende kan bijhouden, doch waar om de vijf jaren het gebruik van deze administratie zoo beslist op den voorgrond treedt in vergelijk bij het dagelijksch gebruik voor 't schrijven van corpscontributies, ledenlijst en quitanties van den Almanak enz. enz., daar is het vanzelf sprekend, dat de dan aanzijnde secretaris gaat controleeren, in hoeverre de vorigen hun plicht hebben gedaan (een werk dat ontzettend veel geringer is, dan het hopeloos gezoek naar adressen, waar tot nu toe de lustrumsenaten van kunnen getuigen).

De overige kaarten (de ± 4000 oud-leden) zijn onder toezicht van den secretaris van den Senaat, bij den heer Waltman. Deze heeft namelijk aangeboden zooveel doenlijk de adresveranderingen bij te houden, hetgeen, hoewel niet volledig, toch grootendeels mogelijk is, doordat de meeste overgangen naar een andere betrekking gepubliceerd worden, welke publicaties den heer Waltman zelden ongemerkt voorbijgaan.

Waar ruim f 80 voor aanschaffen en bedrukken van kaarten en een f 90 aan schrijfkosten moesten worden besteed, daar kunnen wij wel aannemen, dat het maximum van 't toegestane bedrag wel zal zijn gebruikt.

Zoo is dus eindelijk een vast stelsel in deze takken van onze corps-administratie ingevoerd. Moge het stand houden en goede diensten bewijzen. Het corps heeft door het afstaan van een belangrijk bedrag zijn goeden wil betoond, de rest hangt af van het plichtsgevoel van opvolgende senaten.

Consequentie.

Het begrip der consequentie zonder meer is een logische ondoordachttheid, die wanneer ze doordacht wordt blijkt vast te zitten aan de inconsequentie die er in de werkelijkheid onverbrekkelijk mede verbonden is. Een steunen op een in eenzijdigheid gestelde consequentie is bovendien een moreele zwakheid, daar het aan de individu de gelegenheid geeft te ontsnappen aan de noodzakelijkheid van eigen oordeeling in elke afzonderlijke zaak, van voortdurend herhaalde toetsing aan eigen geweten, welke toetsing eerste voorwaarde is voor moreel-geestelijken groei. Dit steunen is verder slechts mogelijk bij niet-denken of bij een denken dat aan het punt waar de vraag te lastig of onaangenaam wordt oogluikend in niet-denken omslaat, waardoor een oneerlijkheid ontstaat, die het geweten ten laatste verward en den mensch ertoe brengt het met de vragen om zich heen op een accoordje te gooien.

En toch is de maatschappij gerechtigd van den enkeling, en de enkeling van zichzelf een zekere overeenstemming van handelingen te eischen, die nu eenmaal noodzakelijk is om zich te onderscheiden van een windwijzer, en die men dan, als niet inconsequentie zijnde, consequentie noemt.

Met dat al, al is een doorgevoerde inconsequentie kenmerk van dolhuisbewoners of aspirant dito, de doorgevoerde consequentie, de consequentie in zijn consequentie komt er niet beter af en blijkt zelfs, en dit is vooreerst een zonderlinge stelling, onmogelijk te zijn. Er is om maar iets te noemen geen enkel gebod te noemen, dat in de uiterste consequentie doorgevoerd kan worden zoolang het gebod blijft.

„Gij zult niet stelen”, dit is geschreven voor den mensch in de samenleving, voor den kluizenaar is het geen gebod maar zinledigheid, is het nu mogelijk in de maatschappij te leven zonder te stelen, niet met een dievenlantaarn en een bos loopers alleen, maar te stelen in de uiterste consequentie van het begrip? Is het mogelijk te leven zonder direct of indirect ten eigen bate eens anders eigendom, fysiek, materieel, geestelijk of wat dan ook tot zich te trekken? We hebben het er hier niet over wat wettelijk mag, wetten zijn tijdelijke uitdrukkingen van de bestaansvoorwaarden eener wijze van samenleving, we hebben het hier over uiterste consequentie en zullen dus het genieten van rente, winst in effecten e. d. m. alle moeten brengen onder het „stelen”, waarmede natuurlijk niets wordt gezegd aangaande de tijdelijke moraliteit dezer dingen voor den enkeling. Ook zullen we moeten begrijpen dat medegenieten van „gestolen” waar weer gelijkstaat met stelen, medestelen is, en wanneer we dat dan alles niet met vooropgezette meening, maar onbevooroordeeld overwegen, moeten we wel tot de overtuiging komen dat in onze maatschappij geen mensch een dag doorleeft of hij steelt, hij steelt altijd maar door althans in uiterste consequentie. Wat dus, heengaan naar de woestijn en sprinkhanen eten? Of erkennen dat de consequentie in zijn consequentie voert tot de inconsequentie en daaraan onverbrekkelijk blijft vastzitten? Het vrije menschelijk geweten bepale op eigen verantwoordelijkheid waar de grens te trekken, tot hoever op een bepaald oogenblik en in bepaalde omstandigheden met de consequentie te gaan.

„Gij zult niet doodslaan”. De wet strekt dit uit tot den mensch alleen, is dus consequent tot zeker punt, wordt over dit punt heen inconsequent, staat het doden van dieren toe. De vegetariër, misschien in ontwikkelder menselijkheid gaat verder, hij verfoeit het doden van — dieren, en eet boonen met smaak op. Hij is inconsequent over een bepaald punt heen, wat geen verwijt is maar een constateeren van een noodzakelijkheid, wie aan vegetariërs hun inconsequentie verwijt vergeet dat hij zelf elken dag duizenden van die inconsequenties begaat waaraan hij niet kan ontsnappen en die hij oogluikend toelaat of die ongemerkt langs hem gaan. Er is geen mensch die in volle zuiverheid het gebod „Gij zult niet doden” zou kunnen nakomen, en die het zou probeeren zonder eerst ergens een streep te zetten zou gek zijn, en dit alles doet toch niets aan de hooge waarde van het gebod zelf af dat slechts limiet stelt en aan de vrije menschelijke beslissing overlaat waar de grenzen te trekken.

De ware moraliteit is nu eenmaal evenmin als de waarheid zelf onder een hoed te vangen, d.w.z. in een bepaalden zin of in een zeker aantal bepaalde zinnen uit te spreken, en de eenige toepassing der „consequentie” is al evenmin

als welk ander heilmiddel ook een looper op alle deuren en onthult alvast op zichzelf toegepast zijn eigen vergankelijkheid en ontoerekenbaarheid. En dit alles op te merken heeft zijn bepaalde en direct toepasselijk blijvende waarde.

In het hoofd toch van hen die denken en die trachten zich niet te laten leven maar te leven, waart veelal de ongelukkige verkeerd begrepen consequentie als een eeuwig schrik brengende engel rond en vernietigt zooveel van het goede dat de denkende geest in zichzelf vormde. Een goede gedachte, het plan tot een goede daad, een voornemen dat waardeering verdient, stuit zoo dikwijls op de klip van een „ja maar als ik dat nu eens consequent wilde doorvoeren” of een „als ik dat deed zou ik toch om consequent te blijven ook dat moeten doen en dat kan toch weer niet” en ten slotte voelt de mensch zich dan in zijn opstrevende pogingen zoo belemmerd dat hij het streven er aan geeft en in aanbidding van eigen consequentie die toch het ware moet zijn, „je kunt immers niet inconsequent zijn”, komt tot een verstarring van geestelijk leven waarin hij zich geeft in den sleur der dagelijkse onbenulligheden die hem vasthoudt en omlaag trekt. En toch is een goede weg niet minder goed omdat nu eenmaal tijd en omstandigheden steeds een tot hiertoe en niet verder voorschrijven, ook deze veranderen, en hunne verandering zal een verruiming van voortgangsmogelijkheid met zich brengen.

Dit alles is nu geen aanprijzen van het steeds en ten allen tijde inconsequent zijn, van het niet hebben van systeem in eigen handeling, verre van daar, het is slechts

een verdediging van het goed recht der inconsequentie aan de overzijde der grens welke door de individu zelf op elk moment bepaald en herbepaald moet worden. Want wie de consequentie verkiest boven den vooruitgang, hij kiest een onmogelijkheid, een consequentie die slechts met half gesloten oogen zich als zoodanig laat betitelen, en dan nog voor wat er consequent aan is een consequentie is van niets, onvruchtbaar en ontstaan uit den drang den strijd in eigen denken te vermijden. Het verstand verlangt de consequentie, de rede verlangt de consequentie in redelijkheid, d.w.z. de consequentie met redelijke beperking, of met de kant van de inconsequentie eraan, de consequentie tot zekere grens, en over die grens loopt dan juist de strijd, de strijd die noodzakelijk is, het denken verheldert en de moraal ontwikkelt. En de moraal die niet voortdurend zich regenereert en uit den strijd herboren wordt is geen richtsnoer meer maar een rem. Uit de consequentie van niets, van de onnadenkendheid wordt bij nadenken deze zelf herboren maar nu als eenheid met eigen tegendeel in de periode van den ontwikkelenden strijd. En over een bepaalde vraag is deze periode afgelopen zoodra er geen grens meer te verstellen valt, d.w.z. zoodra de vraag geen vraag meer is, zooals b.v. die over het materieel stelen in een communis-tischen staat. Dan keert de consequentie terug tot haar oorsprong, tot het niets en de ontwikkeling der moraal is een schrede nader gekomen tot de volmaking.

FOLRAX.

(Zie verder Tweede Blad).

 ADVERTENTIEN.

Een net gemeubileerde
ZIT- en SLAAPKAMER te huur,

in het centrum der stad, à **f 16,—** per maand.
Adres Mej. C. MAKKES, Brab. Turfmarkt 82.

Ter overname aangeboden:
**DE HUUR van een GEMEUBILEERDE
ZIT- en SLAAPKAMER,**

op zeer mooien stand, tegen billijken prijs.
Adres te bevragen Bureau van dit Blad.

- TE KOOP:

een oude Stoelklok en een nieuwe
Chronographe met Contour.

Voor spotprijs.   VOORSTRAAT 55.

MAISON HAAS,
CUISINIER,
34 — Koornmarkt — 34.

Uitzending van dagelijkse **DINERS van af 50 en 60 cent**, uitsluitend bij abonnement.

DINERS van **80 cent**, bij abonnement **70 cent** en
DINERS van **f 1,—**, bij abonnement **90 cent**.

Stereoscoopplaatjes,

uitgegeven door de Neue Photographische Gesellschaft te Berlijn, zijn in ruime keuze ad 15 cent per stuk voorradig in den

Boekhandel J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33.

CHARLES ABRAAS.

PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 143

TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDSCHIEDINGEN:

s-GRAVENHAGE 1904.

's-GRAVENHAGE 1906.

GENUA - - - - 1905.

DRESDEN - - - 1906.

Piano's en Orgels

tegen billijke prijzen te huur,
bij **F. J. RAAR**, Nieuwstraat 6.

C. DYKMAN
PATISSIER, KOLK 9. CUISINIER.
Telefoon No. 10.

 APPELBOLLEN,
7 ct. per stuk.
LETTERBANKET,
14 ct. per ons.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 31 OCTOBER 1907. No. 5.

Opmerkingen over de Week.

Vrijdag een kroegjool. Kroegjool kon je 't eigenlijk niet noemen, want de zalen hadden niet hun gewoon kroegjool aanzicht. En dat was maar goed ook.

Dat „jool” hoort eigenlijk absoluut niet meer bij den naam.

Angstiglijk wordt alles wat eenig comfort geeft, opgeruimd, de middenzaal wordt in een woestijn herschapen, 't geheel heeft bij een „kroegjool” het uitzicht van een leeuwenkooi en alles wat er in die kooi komt maakt herrie, lawaai, schreeuwt, loopt, smijt, totdat ze zich vervelen, maar gezellig? neen dat is 't nooit.

Waarvoor dient een kroegjool? Om een gezelligen avond te hebben, maar men gaat hier van 't idee uit, dat alles wat gezelligheid kan geven, beslist moet verwijderd worden.

En nu eindelijk, deze Vrijdag was 't eens een beetje beter, om de eenvoudige reden dat er geen naïnauguratie was. Dat groote rumoerige orkest boven op de galerij was er goddank niet, de luie stoelen waren niet weggenomen, zoodat de heele kroeg er gewoon uitzag, maar er waren véel menschen, véel eerstejaars en allen vonden dát genoeglijk, dat knusse, dat gezellige van een Vrijdag.

Want werkelijk, een kroegjool dient er niet voor, om vooral ouderen Vrijdag van de kroeg te jagen. Zoo'n avond bestaat niet voor 't meerdere of mindere wat er gebroken wordt, maar uitsluitend voor de gezelligheid der leden.

Je hebt hier nu de quaestie van de kip en 't ei.

Een keer is bij een kroegjool veel gebroken (geen schade voor de kroeg, 20% winst) toen werden de luie stoelen weggenomen, toen werd er, zooals 't altijd gaat met dergelijke schoolmeesterachtige handelingen van de kroeg, nog meer herrie gemaakt en gebroken, enz., enz.

En nu blijkt wel uit zoo'n avond als Vrijdag, dat een werkelijk gezellige avond, die ik „kroegjool” noem, mogelijk is zonder dergelijke preventieve maatregelen.

Ditzelfde heb ik van verscheiden kanten gehoord.

Die avond installatie van Gothiek. Ze deden hun naam weer eer aan.

Het onderwijs in de Bedrijfs-hygiëne.

Den 24en Oktober opende de heer L. Heyermans, arts, zijn cursus in de Sociale en Technische Hygiëne aan de Technische Hoogeschool, georganiseerd door de Sociaal-Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten.

Spr. begon met er op te wijzen dat het op touw zetten van dezen cursus door mannen die in de praktijk onderzochten, wat aan hun opleiding in dit opzicht ontbraken heeft, een bewijs is voor de behoefte welke aan onderwijs in deze vakken bestaat. Den technicus wordt zoo volledig mogelijk de oplossing der moeilijke technische vraagstukken geleerd, doch in de praktijk ontmoet hij ook menschen met wie hij moet samenwerken en in velerlei opzicht moet controleeren; daardoor rust op hem als mensch eene zware verantwoording omdat hem de zedelijke, zoo niet wettelijke plicht is opgelegd te zorgen dat de gezondheid zijner ondergeschikte arbeiders zoo min mogelijk benadeeld wordt.

De leiders van eenig bedrijf moeten de maatregelen nemen dat de productie niet geschiede ten koste van de gezondheid, aan het leven der arbeiders.

Wanneer bij een industrie de loodvergiftiging onder de arbeiders veel slachtoffers maakt, wanneer besmettelijke ziekten, zooals miltvuur, bij bepaalde categoriën van werklieden veel heerschen, wanneer de longteering bij sommige beroepen veelvuldig voorkomt, dan moet meer of minder de leider van het bedrijf aansprakelijk gesteld worden.

Niet meer mogen ongevallen geweten worden aan onvoorzichtigheid, onverschilligheid of andere minder gaarne geziene eigenschappen van den getroffene, de leider van het bedrijf moet door juist aangebrachte veiligheidsinrichtingen zorgen dat de machine geen slachtoffers kan maken en gebeurt dit onverhoopt toch, dan wordt het bedrijf door de wet aansprakelijk gesteld.

De begrippen omtrent hetgeen noodig is dat schade aan het menschelijk organisme voorkomen wordt, zijn vrij algemeen aanvaard, doch aan de toepassing en het goed inzicht ontbreekt nog veelal wat.

Wil men met juist besef, met bewustheid zorgen voor de gezondheid van hen die in het bedrijf arbeiden, dan dient voorhanden te zijn voldoende kennis omtrent de gevaren die voortspruiten uit de talrijke factoren welke het organisme bedreigen.

Als de arbeider, die bij zeer hooge temperaturen werkt, een polsversnelling vertoont boven de 120 slagen per minuut, dan behoort zijn chef te weten dat de gevaarlijke stokerskrampen dreigen; krijgt een arbeider in een watergasfabriek plotseling een aanval van razernij, waarbij hij in hevige gemoedsbeweging rondraait, dan moet de ingenieur weten dat hier een acute vergiftiging met kooloxyde in het spel kan zijn.

Worden de werklieden in een thomasslakkenfabriek geteisterd door kwaadaardige longontstekingen, dan moet den fabrikant de wetenschap bijgebracht worden, dat de fatale eigenschappen van het slakkenmeel op de longen zich hier doen gelden.

En eindelijk, om de voorbeeldenreeks die voor groote uitbreiding vatbaar is te sluiten, wanneer een werkmans die tijdens den arbeid veel cementstof inademt, aan huiduitslag en neusbloedingen gaat lijden, dan behoort wederom de leider van het bedrijf te weten dat in het eerste geval de prikkelende werking van het cement op de huid zich vertoont, bij de tweede aandoening cement-steenen zich hebben gevormd in de neusholte.

Voor den chef in een fabriek of werkplaats die zich van zijne verantwoordelijkheid bewust is, is het onontbeerlijk zich eigen te maken de grondlijnen der samenstelling van het menschelijk lichaam en zijne physiologische eigenschappen, opdat hij in staat zij zich een juist denkbeeld te vormen van de gevolgen van zwaren spierarbeid, van buitensporig hooge en lage temperaturen, van arbeid met atmosferischen overdruk, van het verblijf in slecht geventileerde werkplaatsen, van het inademen van vergiftige gassen, van overmoeienis, arbeid bij kunstlicht, nachtarbeid enz.

Evenzeer moeten hun bekend zijn de verschijnselen der voornaamste beroepsvergiftigingen, de gevolgen van den arbeid bij overmaat van water en waterdamp, dan zal ook tot het verledene gaan behooren het feit dat spr. bij het bezoeken van fabrieken en werkplaatsen constateerde n.l. dat een fabrikant van lakken ter goeder trouw meende dat terpentijndampen „gezond” waren om in te ademen, en niet vermoedde dat er samenhang was tusschen het feit dat de urine van een jong arbeider naar viooltjes rook en tevens eiwit bevatte en de opname van terpentijndamp in het lichaam via de longen.

Zoo hoorde spr. ook met verbazing de theorie van den eigenaar eener groote lederfabriek, dat het miltvuur veroorzaakt wordt door de kalkbaden, terwijl een ingenieur in een superphosphaatfabriek, waar groote hoeveelheden fluorwaterstof en phosphaatmeel de atmosfeer verontreinigden, de stelling verdedigde dat deze stoffen onschadelijk waren, ten minste geen kwaad veroorzaakten.

Uitvoerig schetste spr. de nadeelige gevolgen van deze onvoldoende kennis van zaken. Komen de studenten der Technische Hoogeschool in de maatschappij, dan zullen velen hunner geplaatst worden voor de oplossing van vraagstukken die nauw verband houden met de gezondheidsleer zooals b.v. zorg voor goed drinkwater, bouw van goede woningen en fabrieken, stedenbouw, rioleering, ventilatie, constructie van machine welke zoo moeten worden gemaakt dat zij de gevaren van het bedrijf verminderen. Ook zullen velen de maatschappij ingaan met den wensch in aangename verhouding samen te werken met de arbeiders.

Velen zijn in dit opzicht teleurgesteld en een van de zaken die de meeste teleurstelling zal baren is het wantrouwen waarmede de raadgevingen, met goede bedoeling in het belang van de gezondheid van de arbeiders gegeven, worden veronachtzaamd.

Daarom is het noodig dat hij die dien raad geeft, dezen ook kan verklaren, daar de minder ontwikkelde arbeider niet steeds begrijpt het waarom van den gegeven raad.

Dat dezen door spr. te geven lessen georganiseerd zijn vindt 'n oorzaak in het feit dat velen bespeurd hebben dat in de opvoeding in dit opzicht een leemte is, die men sterker zal gaan voelen, als ooit, gelijk in Engeland geschied is, een beroepsvergiftiging en beroepsziekte als ongeval in den zin der wet aangemerkt worden, waarvoor het bedrijf aansprakelijk gesteld is, terwijl de bedrijfsleider van de kennis der bedrijfs-hygiëne gespeend bleef.

Al „daghet in het Oosten”, de zon is toch nog niet opgegaan, wel heeft men hooren verluiden dat bij de autoriteiten het plan bestaat het onderwijs in de technische hygiëne aan de Technische Hoogeschool zelf ter hand te nemen, doch van afzonderlijk onderwijs hierin aan medici nog niets bekend.

Toch heeft de bedrijfshygiëne op fraaie resultaten te bogen, vergeleken de toestand van fabrieken voor 50 jaar met nu, dan kan de technische hygiëne op een roemrijk verleden terugzien.

Dat het buitenland ons vooruit is vindt voor een groot deel oorzaak in de grootere beteekenis welke de industrie daar heeft vergeleken met ons land, toch wordt ook daar nog steeds aangedrongen op meer en beter onderwijs in de technische hygiëne.

Ons veiligheidsmuseum in Amsterdam is ondergebracht in een huis dat aan de miniemste eischen niet voldoet, noodig is een centrale inrichting, laboratorium met veiligheidsmuseum en cursuszalen in een speciaal daarvoor ingericht gebouw.

Een dergelijke inrichting zou het laboratorium met de demonstratiezalen vereenigen, zou gelegenheid scheppen voor practische oefeningen en onderzoekingen der toekomstige adjunct-inspecteurs van den arbeid, der medische inspecteurs — wanneer wij het zoover brengen — der ingenieurs enz.

Daar zou gelegenheid zijn ieder, ook arbeiders te instrueeren door goed geleide cursussen, daar zou een volledige bibliotheek op sociaal-hygiënisch gebied bijeengegaard kunnen worden.

Uitvoerig ging spr. na hoe het onderwijs in de technische hygiëne moet ingericht, het moet zich bepalen tot de algemeene hoofdlijnen en niet te veel in details afdalen, terwijl voor enkele voorname industrieën afzonderlijke lessen moeten worden gevolgd.

Evenwel is het toch noodig om eenig inzicht in den invloed der industrie op het ziekte- en sterftecijfer te krijgen, dat andere beroepen ter vergelijking in oogenschouw worden genomen en dan is het natuurlijk noodig dat men vrij nauwkeurig kennis heeft van de in dat bedrijf verricht wordende werkzaamheden.

Aan het slot zijner boeiende en met aandacht gevolgde rede gaf de heer Heijermans een uitvoerig overzicht van de hangende loodwitkwestie, waaruit hij de overtuiging putte dat de medicus niet kan missen den technoloog, den socioloog en allerminst de chemische technologie.

De physiologie en de toxicologie zullen de vraag beantwoorden of het zinkoxyde vergiftige eigenschappen bezit — de techniek of het zinkwit gelijkwaardig is aan het loodwit.

Beide uitingen moeten elkaar aanvullen en steunen, doch dit is alleen mogelijk als zij elkander begrijpen. De technoloog, de ingenieur moet beseffen waar het om gaat, moet ingewijd zijn in de grondbeginselen der bedrijfshygiëne, en de medische en physiologische wetten waarop den wetenschap rust, kennen.

Hiermede is reeds grootendeels betoogd het bestaansrecht der bedrijfshygiëne als afzonderlijke wetenschap naverwant aan en afstammende van de algemeene hygiëne.

Zij neemt onder haar hoede het arbeidend individu, dat beschermd moet worden tegen de nadeelen welke uit de uitoefening van het beroep voorkomen en tegen het ongevallenrisico waaraan de arbeiders bloot staan.

Op haar weg ligt het te onderzoeken op welke wijze mijnegasontploffingen voorkomen, hoe de machines beveiligd, hoe stof en giftige gassen verwijderd kunnen worden, evenals de vaststelling van den normalen arbeidsduur op physiologische gronden.

Met een opwekkend woord tot de aanwezige studenten en een dankbetuiging aan de Sociaal Technische Vereeniging van democratische Ingenieurs en Architecten voor het nemen van het initiatief en aan de autoriteiten voor het welwillend afstaan van een lokaal met hulpmiddelen, besloot de heer Heijermans zijn zeer toegejuichte rede.

(Handelsblad.)

Historisch.

Pa zei tot Ma:
„Zeg vrouwlief ik ga
Onzen zoon in Delft eens bezoeken.
Een paar dagen nog maar,
En 't examen is daar.
Ik wil zien of hij zit bij zijn boeken.”

Pa kwam op zoon's kast,
Maar heel akelig was 't;
Zoontjelief was daar niet te vinden.
Die was in den Haag
(Met een stuk in zijn kraag)
Aan de fuif met een paar van zijn vrienden.

Pa riep heel verstoord:
„Ik blijf hier op mijn woord;
Ik wil en zal op hem wachten.”
Maar 't werd twalef uur,
Goede raad was hier duur.
Pa ging in zoon's bed overnachten.

's Nachts omstreeks half vier
Kwam Jantje Plezier
Naar huis toe, heel zwaaiend — van 't drinken. —
Dra was hij ontkleed,
Tot op 't hemd en gereed
In de armen van Morpheus te zinken.

Bij der kaarse schijn,
Opent hij het gordijn,
Maar daar ligt er al een, o, wonder!
Jan wordt plots heel kwaad:
„Zeg lamstraal dat gaat
Zoo maar niet! Wat moet jij voor den donder!”

Maar hij vloekt al niet meer
En als d'Oude Heer
Uit de koets stapt, gaat Jantje zelfs gillen.
Want heel vlug, een, twee, drie,
Legt Pa 'm over de knie
En geeft Jan op zijn bloote b

L. B.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

D. S. C.

SOCIETEIT PHOENIX.

Gekozen de heer G. J. Braat (bij enkele candidaatstelling) en de heer L. J. Polderman. (Candidaat van het bestuur de heer van Limburg Stirum).

—o—

LAGA.

Bestuurscandidaten:

E. L. Masthoff, President.
J. Versfelt, Secretaris.
K. A. Biegman, Thesaurier.
D. P. van Lennep.
W. H. Brandenburg.

—o—

CARROUSEL.

Het bestuur heeft zich als volgt geconstitueerd:

O. Gevaerts van Simonshaven, President.
W. J. H. v. Limburg Stirum, Secretaris.
H. A. A. Collot d'Escury, Thesaurier.
C. B. J. Müller.
M. van Marwijk Kooy.

—o—

VRIJE STUDIE.

Het bestuur heeft zich als volgt geconstitueerd:

C. S. Vlieland Hein, President.
J. B. A. Kessler, Secretaris.
H. A. A. Collot d'Escury, Thesaurier.
H. A. W. Klinkhamer, } Commissarissen.
B. van Exter, }

—o—

D. S. V. & C. V.

Bestuurscandidaten:

B. van Exter, President.
L. van Gogh, Secretaris.
L. V. Schalkwijk, Thesaurier.
W. Kaars Sypestejn.
M. B. Tideman.

Verbeterde uitgave.

Stand der Ledenlijst van het Delftsch Studentencorps op 1 October 1907.

Gedurende het Vereenigingsjaar 1906—1907 hebben bedankt voor 't lidmaatschap van D. S. C. en zijne vereenigingen, de heeren:

1. Arntzenius. A. K. W.	32. Homoet. C.	63. Rommenholler. C. G.
2. Bauermann. M. K. H.	33. Horst. C. J. ter.	64. Rood. A. H. van. (22-8-07)
3. Begemann. S. H. A.	34. Huber. H. W. (3-2-07)	65. Rij. F. van. (30-8-07)
4. Boellaard. J. W.	35. Jongh. H. H. de.	66. Rijkevorsel. M. van.
5. Brinkhorst. W. H.	36. Kastele J. W. v. d.	67. Sanches. G. J.
6. Broecke. H. A. Smit v. d.	37. Kayser. C. C.	68. Schagen van Soelen. J. C.
7. Broek d'Obrenan. C. J. v. d.	38. Kist Jr. F. C.	69. Schaik. E. van.
8. Chateleux. P. J. L. de. (20-6-07)	39. Kouveld. F. G.	70. Schwarz. E. (20-12-06)
9. Chaulan. C. J. F.	40. Küller. G. P.	71. Semster. W. F. B.
10. Coenen. J. B. H.	41. Kunert. A. F. M.	72. Sigmond. M.
11. Couvée. A. C.	42. Lange. P. W. de. (5-2-07)	73. Sluis. A. S. v. d. (12-2-07)
12. Dekker. E. L. Douwes. (27-2-07)	43. Leeuwen. J. A. H. van.	74. Sluis. W. v. d. (12-2-07)
13. Doyer. P.	44. Lensink. J. (31-1-07)	75. Smit. F.
14. Drossaers. F. A. E. (7-1-07)	45. Lessen. H. J. van.	76. Snitsler. J. E.
15. Es. D. J. F. van.	46. Lim. K. F.	77. Steenhuis. L. J. W.
16. Ferf. A. G.	47. Loghem. J. B. van.	78. Stoppelaar. A. de
17. Floris. J.	48. Mansvelt. C. G. van.	79. Strumphler. H. F.
18. Fraenkel. S. J. L.	49. Meertens. L. Mangelaar.	80. Stuffken. H. J.
19. Freitag. G. G.	50. Metzelaar. A.	81. Suyver. H. E. (29-8-07)
20. Freytag. F. H. de.	51. Meyer Cluwen. F.	82. Testas. H. B. de Famars.
21. Gorter. R. A.	52. Meyer Cluwen. W.	83. Thiel. E. J. van.
22. Grøothoff. C. T. (8-7-07)	53. Mikmak. P. J.	84. Titsingh. H. P.
23. Haga. K. H.	54. Modderman. W. J.	85. Voorst Vader. P. J. van.
24. Happé. P. L. E.	55. Moltzer. J. E.	86. Voorst van Beest. C. W. E. van.
25. Henny. M. A.	56. Müllemeister. W.	87. Vroom. L.
26. Herman A. (30-8-07)	57. Nolten. C. L. (6-7-07)	88. Wentholt. L. R.
27. Heurn. J. A. van.	58. Noome. C.	89. Willekens. J. C. C.
28. Heyse. E. A.	59. Nijman. A. J. N.	90. Wirix. H.
29. Hiemink. M. A.	60. Prins. J. A.	91. Wttewaall. G. F.
30. Hoek. P. P. C. J.	61. Reens. M. A.	
31. Hofland. J. A. (30-6-07)	62. Rombouts. H.	

Omtrent het bedanken van eenige leden is de Senaat nog in twijfel.

De cijfers achter de namen geven den datum aan waarop het bedanken is ingegaan; ontbreekt deze, dan kan de ingang op 1 October 1907 gerekend worden.

Gedurende het Vereenigingsjaar zijn lid geworden:

1. Baars. W. W. oud-lid.	6. Janszen. J. [electr.]	11. Müllemeister. Ed. (oud-lid)
2. Bakker. C. J. F. (25-1-07)	7. Kingma. A. E. G. J. (25-1-07)	12. Seydenzaal. H. (oud-lid)
3. Bal. W. (25-1-07)	8. Kromhout. F. W. (oud-lid)	13. Wijmans. A. H.
4. Braam Houckgeest. A. J. v. (oud-lid)	9. Kuile. M. ter. (oud-lid)	
5. Duym. D. v. Ameyden van (oud-lid)	10. Traa. G. J. van. (oud-lid)	

In de ledenlijst van den Almanak 1907 heeft abusievelijk ontbroken de naam van den heer E. GRIVEL, en hadden niet moeten staan de namen van de heeren:

1e. Gastman L. A. (bedankt 1 Oct. 1906).	3e. Pisa, R. (bedankt 1 Oct. 1906).
2e. Jonge Mulock Houwer, S. de (bedankt 1 Oct. 1906).	4e. Schaik. J. C. van.

Wederom lid geworden	13
Aantal eerste jaars:	100 (op 20 Oct. 1907).
Aantal nagroenen:	3 (op 20 Oct. 1907).
Te samen	116
Bedankt	91
Toename aan Corpsleden	25
Gestorven 1 lid.	
Totaal aantal Corpsleden	635

Namens den Senaat van het D. S. C.,

C. D. VAN TIENHOVEN,

Secretaris.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

MASKERADE-COMMISSIE.

Gekozen als leden der Maskerade-Commissie:

J. B. Brouwer.
W. C. Q. van den Brandeler.
W. H. van Leeuwen.

DEBATING-CLUB.

Het bestuur heeft zich als volgt geconstitueerd:

F. A. Vening Meinesz, President.
J. A. Royer, Secr.-penningm.
J. H. A. W. v. Heerdt tot Eversberg, Vice-president.

SCHEEPSBK. GEZ. „WILLIAM FROUDE”.

Buitengewone Vergadering op Vrijdag 1 November 1907 des middags 4 uur, in Zaal 4 der T. H.

Onderwerp: Reglementsherziening.

R. K. STUD. VEREEN. „SANCTUS VIRGILIUS”.

Gewone Vergadering op Dinsdag 5 November, 's avonds te 8¹/₄ ure, in het lokaal Koornmarkt 42.

Spreeker: de heer N. J. Taverne.

Onderwerp: „Liturgie der Heilige Mis”.

CORRESPONDENTIE.

Op verzoek van het Bestuur der Vereeniging Handleidingen, blijft het vervolg op het artikel: „Iets over de Vereeniging „Handleidingen”, geschreven door een oud-bestuurslid, voorloopig liggen.

RED.

AGENDA.

DEN HAAG.

Vrijdag 1 Nov. Ned. Tooneel: „Fantazie”; 8 uur.

Zaterdag 2 Nov. Diligentia: Voordrachtenavond van Willem Royaards, werk van Shakespeare: 8 uur.

Fransche Opera: „Hamlet”; 8 uur.

Zondag 3 Nov. Gebouw v. K. en W.: Matinee van het Residentie-orkest, onder leiding van Mr. Henri Viotta en met medewerking van mej. Elsie Playfair; 2¹/₄ u.

Dinsdag 5 Nov. Geb. v. K. en W. Gezelschap van het Rembrandt-theater: „Die lustige Wittwe”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 1 Nov. Groote Schouwburg: „De tweede vrouw; Diabolo”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

**DANSSCHOOL
W. H. C. VAN DER KRAAY.**

Phoenixstraat 68 A en B.

Gelegenheid voor

PRIVAAT- en INHAALLESSEN.

voor groepjes van 3 of meer personen.

5 of 6 dezer lessen zijn meestal voldoende om op een Bal behoorlijk mede te kunnen dansen. Conditien zeer billijk. Gelegenheid voor deze lessen dagelijks. Lesuren naar verkiezing der leerlingen.

W. H. C. VAN DER KRAAY.

JAC^S. CNOOPS,

TAILLEUR. — OUDE DELFT 218.

Winterjassen van af f 25,- tot f 60,-

Demi-saisons „ „ 20,- „ „ 40,-

Colbert Costumes „ „ 25,- „ „ 50,-

Gekleede Costuums „ „ 45,- „ „ 60,-

Rok en Smoking „ „ 45,- „ „ 80,-

Abonnementen f 10,- tot f 30,- per maand

TEEKENSCHRAGEN.

Ondergeteekende beveelt zich beleefd aan voor het maken van TEEKENSCHRAGEN, voor H.H. STUDENTEN.

Solied en sterk. Prijs f 2,50.

Minzaam aanbevelend,

J. M. F. IJSSELING, Timmerman.

Breestraat 32.

Werkplaats: **GASTHUISSTEEG 7.**

Brood-, Beschuit- en Luxe Bakkerij
„DE BIJENKORF”.

Onder voortdurende controle van Dr. VAN
HAMEL ROOS en HARMENS, Amsterdam.

J. VERHOECKX, Oosteinde 141.

Echt Bosch Roggebrood

Krenten Roggebrood :::

Luxe- en Tafelbrood :::

Biljarts „t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabriikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.

KRUIF.

D. HUURMAN, HYPOLITUSBUURT 22.

GAS- EN PETROLEUMKACHELS.

Zit-, Spons-, Voet- en Ligbaden en Geysers.

Artikelen voor elektrische schellen en telefonen.

VERHUREN VAN GASKACHELS.